

Bevezetés

Jertek, hódoljunk Istennek, a mi Királyunknak.

Jertek, hódoljunk és boruljunk le Krisztus Isten, a mi Királyunk előtt.

Jertek, hódoljunk és boruljunk le maga Krisztus, a mi Királyunk és Istenünk előtt.

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat! Én Uram Istenem, felmagasztaltattál nagyon. Ékességbe és fenségbe öltöztél, aki felöltötted a világosságot mint köntöst.

Aki kifeszítette az eget mint sátorponyvát, és befedte a vizekben az Ő hajlékát.

Aki a fellegeket zsámolyául tette, és jár a szeleknek szárnyán.

Aki az Ő angyalait szellemekké teszi, és az Ő szolgálait a tűz lángjává.

Aki a földet biztonságra alapozta; nem rendül az meg mindörökké.

A mélység mint köntös az Ő öltözete; a hegyek fölött is vizek állanak.

Haragod elől menekülnek, mennydörgésed hangjától megriadnak.

Hegyek emelkednek, és völgyek szállnak alá a helyre, amelyet megalapoztál nekik.

Határt vontál meg, amelyet át nem hágnak, és nem térnek vissza, hogy elborítsák a földet.

Aki kibocsátja a forrásokat a medrekbe; a hegyek között haladnak el a vizek.

Megitatják a mezők minden állatait, a vadzamarak is eloltják szomjúságukat.

Melléjük telepednek az ég madarai; a sziklák közül hangot adnak.

Aki megöntözi a hegyeket az Ő hajlékából; a Te munkáidnak gyümölcséből megelégtetted a föld.

Aki füvet sarjaszt az állatoknak, és növényeket az emberek szolgálatára, hogy kenyeret termeljenek a földből, és bort, mely megvidámítja az embernek szívét, hogy orcája ragyogjon az olajtól, és a kenyér erősítse az embernek szívét.

Megelégtetnek a völgy fáí, a Libanon cédrusai, amelyeket elültettél.

Madarak fészkelnek ott, a gémekek hajléka uralkodik közöttük.

A magas hegyek a szarvasoknak, a szikla pedig a nyulaknak menedéke.

Teremtett holdat időszakok jelzésére; a nap megismerte a maga lenyugvását.

Sötétséget szerzett és éjszaka lett; és járnak abban az erdőnek minden vadjai; oroszlánkölykök, melyek ragadozásra vágnak és Istentől várják eledelüket.

Felkelt a nap és összegyűlnek, és hajlékaikban elnyújtóznak.

Kimegy az ember az ő dolgára és az ő munkájára napestig.

Mily nagyok a Te műveid, Uram! Mindeneket bölcsességben teremtettél; megtelt a föld a Te alkotásaidal.

Ez a tenger nagy és terjedelmes; abban csúszómászók vannak, melyeknek nincsen száma, apró állatok nagyokkal együtt.

Hajók járnak ott; sárkány, melyet arra terem tettel, hogy játszadozzék benne.

Mindenek Tereád várnak, hogy megadd eledelüket alkalmas időben; amikor megadod nekik, ők összegyűlnek.

Amikor megnyitod kezedet, a mindenség megtelik jósággal; amikor

elfordítod orcádat, megrendülnek.

Elveszed lelküket, és kimúlnak, és visszatérnek a porba.

Kibocsátod a Te Lelkedet, és megújulnak, és újjá teszed a föld színét.

Legyen az Úrnak dicsősége mindörökké; örvendezzék az Úr az Ő műveiben.

Aki letekint a földre és megremegetteti azt; aki megérinti a hegyeket és füstölögnek azok.

Énekelek az Úrnak életemben, zengedezek az én Istenemhez, amíg csak vagyok.

Kedves legyen Őelőtte az én beszédem, én pedig örvendezem az Úrban.

Vesszenek el a földről a bűnösök és a törvényszegők, hogy ne legyenek többé.

Áldjad én lelkem az Urat.

A nap megismerte a maga lenyugvását. Sötétséget szerzett, és éjszaka lett.

Mily nagyok a Te műveid. Uram! Mindeneket bölcsességben teremtettél.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szent Léleknek, most és mindenkor és mindörökön örökké. Ámin.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Békességes ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz.

Uram irgalmazz.

A fentről való békességért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz.

Uram irgalmazz.

Boldog az a férfiú

Boldog az a férfiú, aki nem jár a gonoszok tanácsában.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Mert ismeri az Úr az igazak útját, és a gonoszok útja elvész.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Szolgálatok az Úrnak félelemben, és örvendeztetek Néki rettegésben.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Boldogok mindazok, akik Őbenne bíznak.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Kelj föl, Uram, ments meg engem, én Istenem.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Az Úré az üdvözítés, és a Te népeden a Te áldásod.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szent Léleknek.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Most és mindenkor és mindörökre örökké. Ámin.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Alleluja, alleluja, alleluja! Dicsőség Néked, Isten.

Uram Tehozzád kiáltottam

(1. hang)

Uram, Tehozzád kiáltottam, hallgass meg engem.

Hallgass meg engem, Uram.

Uram, Tehozzád kiáltottam, hallgass meg engem.

Figyelj föl könyörgésem hangjára, midőn Tehozzád kiáltok.

Hallgass meg engem, Uram.

Igazodjék fel az én imádságom, mint a tömjénfüst, a Te színed elé;
kezeimnek fölemelése esti áldozat legyen.

Hallgass meg engem, Uram.

10. Vezesd ki a tömlöcből az én lelkemet, hogy magasztaljam a Te nevedet.

A mi esti imáinkat fogadd el Szent Urunk, és add meg nekünk bűneink bocsánatát; mert egyedül Te mutattad meg a világnak a feltámadást.

9. Körülvesznek engem az igazak, amikor majd jót teszel velem.

Gyűljetek népek a Sion köré, és vegyétek azt körül, és zengjétek azon dicsőséget, a halottakból Feltámadottnak; mert Ő a mi Istenünk, aki megváltott bennünket törvénytelenségeinktől.

8. A mélységből kiáltottam Hozzád, Uram. Uram, hallgasd meg az én hangomat.

Jertek népek, énekeljünk és hódoljunk Krisztusnak, dicsőítve a halottakból való feltámadását; mert Ő a mi Istenünk, aki a világot megváltotta az ellenség álnokságától.

7. Legyenek füleid figyelmesek könyörgésem hangjára.

Örvendeztetek egek, harsogjatok földnek alapjai, örömet kiáltatok ti hegyek; mert íme Emmánuel bűneinket keresztre szegezte, és aki életet adott, a halált megölte, feltámasztván Ádámot, mint embereket szerető.

6. Ha számbaveszed a törvényszegéseket, Uram, Uram, ki állhat meg Előtted? De Tenálad van a könyörület.

A mindenség Teremtőjét és a mi megszabadítónkat * Szűzanya a templomba vitte, * s az aggastyán ekkor átvevén őt, * örömtelten így kiáltott: * Most bocsátod el szolgálodat, Jóságos, * békességben, mint neked tetszik.

5. A Te nevedért vártalak, Uram; várta a lelkem a Te igédet; reménykedett az én lelkem az Úrban.

Karjába fogadva Simeon a Szűztől * a minden idők előtt született Üdvözítőt, így kiáltott: * A föld határai ma meglátták * a te dicsőséged

tündöklését. * Jóságos, most bocsásd el szolgádat békességben, * hiszen láttalak téged!

4. A reggeli őrségváltástól az éjszakáig, a reggeli őrségváltástól reménykedjék Izrael az Úrban.

Az emberek üdvözítésére * e végső időkben megszületett Üdvözítőt * Simeon karjába vevén örvendve kiáltott föl: * Láttam a pogányok világosságát és Izrael dicsőségét, * most bocsáss el, amint ígérted, Istenem, * parancsoddal a földi életből!

3. Mert az Úrnál van az irgalom, és nagy Ónála a szabadítás, és Ő szabadítja meg Izraelt annak minden vétkeitől.

(4. hang)

Tökéletes és igaz * és minden tekintetben dicséretreméltó lévén, * ó Isten-ihlette, * kezébe vetted a tökéletes Isten-Igét, * aki megtestesült és a megigazulás eszközlésére a világra jött. * Testi kötelékeidből való feloldoztatásod idején így kiáltottál hozzá: * Most bocsátod el szolgádat a te ígéd szerint békességben, Emberszerető, * mert ma megláttalak téged.

2. Dicsérjétek az Urat minden nemzetek, magasztaljátok Őt minden népek.

Fiatalos lélekkel * s éltes korú testtel * ígéretet kaptál, Simeon, * hogy

nem látsz halált, amíg meg nem látod * a mindenség öröktől fogva való teremtető Istenét * testben szegényen élő kisedeként. * Midőn pedig megláttad, felujjongtál, * a testből való elbocsátást kérted, * s örvendezve költöztél át az Isten hajlékába.

1. Mert nagy volt az Ő irgalma mirajtunk, és az Ő igazsága mindörökké megmarad.

Az Isten-ihlette Anna * és a boldog Simeon, kik tündököltek a prófétálással * és a törvény szerint feddhetetlenek voltak, * meglátták a hozzánk hasonló kised alakjában feltűnt törvényadót, * és imádták őt hódolattal. * Ünnepeljük ma az ő emléküket örvendezéssel, * és illő módon dicsőítsük az emberszerető Jézust!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szent Léleknek.

Most és mindenkor és mindöröken örökké. Ámin.

(5. hang)

Az Ősöregtet kised testben * a templomba viszi Szűz Anyja, * hogy teljesítse saját törvényének rendelkezését. * Örvendő fogadja őt Simeon, ezt mondva: * Most bocsátod el, Uram, szolgádat a te ígéd szerint békességben, * mert látták szemeim a te üdvösségedet.

Derűs világossága

Bemenet a tömjénezővel.

Derűs Világossága a halhatatlan, mennyei, szent, boldog Atya szent dicsőségének, Jézus Krisztus! Eljövén napáldozatkor, látván az esteli fényt, magasztaljuk az Atya, Fiú és Szent Lélek Istent. Minden időben méltó boldog hangon magasztalni Téged, Istennek Fia, aki az életet adtad, miért is a világ dicsóít Téged.